

นโยบายเกี

ผมมีความเห็นมาตลอด ว่าโครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาลยิ่งลักษณ์เป็นนโยบายเกี เกีในที่นี้หมายความว่า จะก่อผลร้ายต่อประเทศ ดั่งต่อไปนี้

1.วิพากษ์ผลของโครงการรับจำนำข้าว

นิตยสาร Bloomberg Businessweek ฉบับวันที่ ๒๒ - ๒๘ เม.ย. ๕๖ ลงบทความ [Thailand's Farmer-Friendly Policy Blows Up](#)
ผู้เขียนเล่าว่าเวลานี้รัฐบาลไทยมีข้าวเกีอยู่ ๑๘ ล้านตัน และ รมต. พาณิชย์ บุญทรง บอกเมื่อวันที่ ๕ เม.ย. ๕๖ ว่าปีนี้รัฐบาลจะขายข้าว ๗ ล้านตัน

ข้าวที่เกีไว้เกิน ๑ ปี จะเสียหายจากการเกี

รัฐบาลไทยพยายามขายข้าวแบบ G to G ซึ่งจะทำให้ปกปิดราคาเป็นความลับ เมื่อวันที่ ๑๕ เม.ย. ๕๖ รมต. พาณิชย์ของ ไอวอร์рі โคสต์ บอกว่า รัฐบาล ไอวอร์рі โคสต์
ซื้อข้าวไทยจำนวนหนึ่งในราคาที่ “competitive and stable” แต่เมื่อข้าวงวดแรก ๓๘,๕๐๐ ตันไปถึง พบว่าต้องทิ้งไป ๗,๖๐๐ ตัน เพราะมีปัญหาคุณภาพ

ปีนี้บริษัท Swiss Agri-Trading ซื้อข้าวไทยเพียง ๓๐,๐๐๐ ตัน โดยที่ก่อนปี ๒๕๕๔ ซื้อ ๒๐๐,๐๐๐ ตัน

ในปี ๒๕๕๕ การส่งออกข้าวของประเทศไทยลดลง ๓๗% และรัฐบาลไทยต้องขาดทุน ๘๐,๐๐๐ ล้านบาทจากการรับจำนำข้าว"

วิจารณ์ พาณิช

๒๘ เม.ย. ๕๖

2.ผลกระทบจากโครงการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด

ผมได้รับรายงานผลการวิจัยของนักเศรษฐศาสตร์ที่มีความเป็นกลาง จึงขอนำมาเผยแพร่ต่อไปนี้

“โครงการรับจำนำข้าวเปลือกทุกเมล็ด มีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างตลาดค้าข้าว และกลไกการแข่งขันในตลาดข้าวไทยอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในวงกว้าง ทั้งในแง่ผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทย รวมไปถึงผลกระทบต่อภาระงบประมาณของประเทศ และกรอบความยั่งยืนทางการคลังในอนาคต”

“โครงการรับจำนำข้าว มีผลให้ต้นทุนของผู้ส่งออกและราคาข้าวไทย สูงกว่าประเทศคู่แข่ง โดยเฉพาะเวียดนามและอินเดียค่อนข้างมาก ส่งผลให้ประเทศผู้ซื้อข้าวของไทย หันไปนำเข้าข้าวจากแหล่งอื่นที่มีราคาถูกกว่า โดยในปีที่ผ่านมาปริมาณการส่งออกข้าวของไทยปรับลดลง 35% (YoY) และทำให้ไทยต้องเสียแชมป์ผู้ส่งออกข้าวเป็นครั้งแรกในรอบกว่า ๒๐ ปี สำหรับแนวโน้มการส่งออกข้าวในปีนี้ คาดว่ายังคงเป็นปีที่ยากลำบากสำหรับไทย เพราะแม้ว่ารัฐบาลจำเป็นต้องทยอยระบายข้าวออกจากสต็อกที่มีอยู่ในมือก็ตาม แต่ผู้ส่งออกไทยคงต้องเผชิญกับอุปสรรคหลายประการ ทั้งจากราคาข้าวไทยที่สูงกว่าคู่แข่งมาก เงินบาทที่มีแนวโน้มแข็งค่า ภาวะการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น ภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีความไม่แน่นอนสูง รวมทั้งตลาดข้าวซึ่งยังเป็นของผู้ซื้อ หรือแม้แต่ต้นนโยบายของประเทศผู้นำเข้าข้าวหลายประเทศที่เริ่มหันมาให้ความสำคัญกับนโยบายพึ่งพาผลผลิตภายในประเทศของตนเองมากขึ้น”

“ส่วนในประเด็นด้านภาระงบประมาณ คงต้องยอมรับว่าโครงการนี้ได้ก่อให้เกิดภาระด้านการคลังที่สูงมาก ทั้งจากการตั้งราคาซื้อข้าวจากชาวนาที่สูงกว่าราคาตลาดมาก ดอกเบี้ยเงินกู้ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บ บริหารจัดการ และการระบายสต็อกข้าว รวมไปถึงความเสี่ยงจากผลขาดทุนที่เกิดจากการเสื่อมสภาพของข้าว หากไม่สามารถระบายข้าวในสต็อกได้หมดภายใน ๑-๒ ปี ครม. อนุมัติกรอบเงินงบประมาณสำหรับโครงการรับจำนำข้าวปีการผลิต 2012/13 สำหรับข้าวนาปีและนาปรัง รวม ๔๐๕,๐๐๐ ล้านบาท) ทั้งนี้ จากการประมาณการเบื้องต้น คาดว่า รัฐบาลจะต้องใช้เงินในการดำเนินการโครงการนี้ประมาณ 4.6 – 4.7 แสนล้านบาทต่อปี ซึ่งจะทำให้ภาครัฐมีผลขาดทุนจากโครงการไม่ต่ำกว่าปีละ ๑.๒ แสนล้านบาท และทำให้หนี้สาธารณะต่อ GDP เพิ่มขึ้นอีกราว ๑๓% (กรณีที่รัฐไม่สามารถระบายข้าวที่รับจำนำไว้ได้) เป็น ๕๗% จากปัจจุบันซึ่งอยู่ที่ ๔๔% ซึ่งเข้าใกล้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง (Fiscal Sustainability Framework) ซึ่งกำหนดไว้ที่ ๖๐% ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการคลังของประเทศในอนาคตได้”

นโยบายเกิ

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันอาทิตย์ที่ 09 มิถุนายน 2013 เวลา 00:00 น. -

ผมดูทีวีเมื่อวันที่ ๒ เม.ย. ๕๖ เห็น ดร. นิพนธ์ พัวพงศกร แห่ง ทีดีอาร์ไอ ออกมาเรียกร้องให้รัฐบาลเปิดเผยข้อมูลการขายข้าว ไม่ใช่ปิดบปิดอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทำให้การตรวจสอบโดยสังคมทำไม่ได้ จะเห็นว่ารัฐบาลมีปัญหาความโปร่งใส ทำให้ข้อกล่าวหาว่าโครงการนี้เป็นวิธีถ่วงเงินหลวงเข้าพรรคหรือเข้ากระเป๋าน่าสงสัยว่าจะจริงมากยิ่งขึ้น"

วิจารณ์ พานิช

๔ เม.ย. ๕๖

ผลร้ายคือ ทำลายเศรษฐกิจในภาพรวม และก่อความทุจริตขึ้นในสังคม กล่าวตรงๆ คือเกิดการโกงกินหนักยิ่งขึ้น บัดนี้ผลดังกล่าวกำลังเผยโฉม

ที่จริงนโยบายเกิในรัฐบาลที่แล้วก็มี ตัวอย่างคือโครงการ SP2 ด้านการศึกษา ที่เป็นโครงการฝึกอบรมครู ซึ่งผมได้ไปคัดค้านและให้ความเห็นที่คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาฯ คำคัดค้านของผมไม่มีน้ำหนักเลย เพราะทุกฝ่ายต่างก็ต้องการผลประโยชน์ หน่วยงานที่เสนอโครงการต้องการผลงานจัดการฝึกอบรมและรายได้ ซึ่งบัดนี้ก็ชัดเจนแล้วว่า เงินเหล่านั้นละลายหายไป คงจะได้ประโยชน์ในการปล่อยเม็ดเงินออกไปกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่วงการศึกษาคาดทุน คือยังส่งเสริมลัทธิฝึกอบรม ไม่ให้คุณค่าลัทธิเรียนรู้ ซึ่งหมายความว่า สังคมไทยขาดทุนในด้านการเผยแพร่มีจิตูธิ

นโยบายเกิ ที่ผมคิดว่าคนไทยต้องจับตามอง คือ โครงการจัดการน้ำ ๓.๕ แสนล้าน เห็นพฤติกรรมของผู้รับผิดชอบของรัฐบาลแล้ว ผมไม่ไว้วางใจเลย

วิจารณ์ พานิช

๘ มิ.ย. ๕๖

คัดลอกจาก <http://www.gotoknow.org/posts/538463>

{jcomments on}

